

[Statsministeren.]

der intet som helst er foretaget for at bedre Landbrugets Stilling. Der er anvendt Millioner til Ophjælpning for Landbruget eller til Støtte for Erhvervet. Det, som det ærede Medlem kredser om, forstaar jeg meget vel, selv om han ikke siger det direkte, er Lønnedsættelse, men Lønnedsættelse vil i Virkeligheden ikke formindske Arbejdsløsheden, tværtimod, den vil give formindsket Købeevne, og Virkningen deraf kender Landbruget særdeles vel fra de udenlandske Markeder. Thi det er ikke den danske Løn, der bragte Verdensomsætningen ned til en Trediedel, som det ærede Medlem nævnte det. Nej, det var Løntrykkeri og anden Ødelæggelse af Købeevnen ude i Verden, der virkede og sammen med en Række andre Aarsager medførte den vældige Ændring i Verdensøkonomien. Nu talte det ærede Medlem stærke Ord imod det, han kaldte Afspærringspolitikens Stramning, tror jeg det var. Han forsøgte at haane Handelsministeren som Tuskhandelens Hovedrepræsentant. Jeg synes, det er ganske uanstændigt, at det Parti, der siger, at det repræsenterer Landbruget, benytter saadanne Ord og angriber Regeringen for Afspærringsforhold, der er indført ude i Verden, angriber den danske Regering, fordi den søger ved det, det ærede Medlem kalder Tuskhandel, at varetage ogsaa Landbrugets Interesser paa bedst mulig Maade, og angriber den danske Regering, fordi vi fjøede Venstre og indrettede en Valutaordning, der sikrer Landbruget Afsætning af dets Produktion. Jeg siger, det er fuldkommen urimeligt at føre en saadan Tale og at rette Angreb paa den Maade, som det ærede Medlem gør.

Det er ikke nødvendigt for mig at gaa videre ind paa hele dette Forhold angaaende den Handelspolitik, som føres, idet jeg gaar ud fra, at Handelsministeren vil belyse den Side af Sagen. Det ærede Medlems Kredsen om Lønnedsøkning og hans Angreb paa dem, der vil opretholde tariffmæssig Løn, er jo ganske uberettiget, thi Venstre har været med til at indslaa den Vej. Ved Forliget i Begyndelsen af Aaret 1933 henlagdes Nedsøkningen kategorisk med Venstres Medvirkning. Forbudet mod Lockout og Lønnedsættelse standsede den gamle Tale. Det var samfundsmæssigt rigtigt gjort af Venstre, som dengang var under Madsen-Mygdals Ledelse. (*Christmas Møller*: Skal Madsen-Mygdal nu gøres til Helgen?). Det ærede Medlem kredser om denne Lønnedsøkning. (*Christmas Møller*: Det er jo fuldkommen latterligt.). Der er aldeles ikke

noget latterligt deri, for det er jo en Kendsgerning.

Det ærede Medlem kredser dernæst om Kroneværdien paa en saadan Maade, at man kan danne sig flere Sæt Tanker om, hvad der egentlig mentes med den Tale. Jeg synes, at det ærede Medlem burde sige, at *det* mener han, og *det* mener Venstre, at Kroneværdien bør sænkes, og hvor langt ned han mener den bør sænkes, og om det ærede Medlem kan vente konservativ Tilslutning til en saadan Politik. Alt dette var det dog interessant at vide, naar det ærede Medlem, saaledes som han gjorde det, staar og taler om den indre og den ydre Kroneværdi, hvad man kan gøre og ikke gøre, hvad man eventuelt kunde have gjort i svundne Tider, og hvad man maaske alligevel ikke kunde have gjort. I Stedet for al denne Tale uden om, lad os saa faa at vide, hvad er Venstres Standpunkt til Kroneværdien.

Regeringen har ikke, saaledes som det ærede Medlem siger det, meldt Pas; der er forelagt Lovforslag til Lettelse af Gælds- og Rentebyrden, og det er jo bekendt, at disse Forslag og den stadige Arbejden med disse Forslag i høj Grad var fremkaldt ved den voldsomme Kraft, hvormed Landbruget gennem sine Organisationer førte Kravet om Rentesænkningen frem. I Januar 1933 kom der jo til at foreligge et Krav, som har været Genstand for talrige Forhandlinger siden, et Krav fra De samvirkende Landboforeninger og Husmandsforeninger, hvori det siges: Sænkes Rentesatsen med 2 pCt., vil dette formindske Landbrugets samlede Rentebyrde, og det kræves derfor, at der ad Lovgivningens Vej tilvejebringes en Sænkning af Indlaansrenten til 2½ à 3 pCt. Den Henvendelse, hvori dette Krav fremkom, var underskrevet af Venstres Fører i Landstinget, den ærede Landstingsmand Hauch.

Hvorledes det er gaaet med denne Sag, behøver vi jo ikke at fordybe os i, for den har jo været til et halvt Hundrede Timers Forhandling de sidste Dage, saa der er næppe Anledning til nu at genoptage den. Blot dette, at der er ingen Mennesker i dette Land, der er i Tvivl om, at naar man standsede Konverteringen sidste Sommer og saboterede den Ordning, det dengang var muligt at gennemføre, saa skyldes det forskellige Omstændigheder, forskellige Kræfter, der virkede sammen og forenede sig i det Landstingsflertal, som sluttelig fejede hele Stadsen af Bordet. De Forsøg, der siden er gjort, har heller ikke mødt nogen umiddelbar Velvilje fra Landbrugets Parti, fra Venstre, og endnu mindre fra